

Денътъ 11-й Май се ознаменува за опълчението съ производството на по достойнитѣ и знаючи службата опълченци въ ефрейторско звание. Отъ 3-а рота се произвѣдоха: Савва Бъчеваровъ, Д. Кисса, П. Грекъ, О. Кройторъ, Василь Стратовъ, Н. Ганчевъ, Ж. Поповъ, Г. Дамяновъ, Д. Кънчевъ, Ст. Минковъ и Т. Саввовъ.

Рѣдовното учение съ опълченцитѣ се бѣ започнало още отъ 3-й Май. Тукъ, както въ Кишиневъ, учителитѣ и ученицитѣ неуморно се трудяха. Учението се продължаваше повече отъ 12 часа прѣзъ денътъ и то подъ съвършено открито небе, подъ палящитѣ слънчеви лъчи. Тукъ, както и въ Кишиневъ на първо врѣме офицеритѣ продължаваха да се въсищаватъ отъ способността и усърдието на своитѣ ученици. Но по нататъкъ, малко по малко тѣ започнаха да охлаждяватъ къмъ тѣхъ и да се съмнѣватъ както въ способността, така и въ усърдието имъ. Впрочемъ това трѣбваше и да се очаква, и то не, че бѣха неусърдни и неспособни опълченцитѣ, но за туй, както казахъ и по горѣ, защото: първо, — дѣйствително, бѣхме, започнали да вдѣлбяваме въ главитѣ имъ разни прицѣлни линии и жгли, мъртви пространства, офицерски, унтеръ-офицерски и ефрейторски караули и проч.; и второ, — защото тукъ въ Плоештъ започнаха да прииждатъ всѣки денъ нови и нови партии опълченци отъ по нѣколко челоука, които още въ сщия денъ се зачисляваха въ дружината, прѣдварително обмундировани и въоръжени, и се туряха въ общия строй. Приижданието на опълченцитѣ се продължаваше до денътъ на трѣгванието ни въ походъ, па даже и въ врѣме на похода. Отъ 1-й Юний, обаче, вече не се приемаха нови опълченци, защото още къмъ 22 й Май числеността на ротитѣ превишаваше 200 челоука, а между това, учители унтеръ-офицери, като се изключи расхода: дежурни, въ караулъ, ординарци, въ командировка и бслни, на лице оставаха съвсемъ малко: 5—6 челоука въ рота, — така щото падаше се на около 40 (челоука) опълченци — единъ учителъ, — който бѣше